

À QUOI SERT ÊTRE JEUNE? (DO
CZEGO SŁUŻY MŁODOŚĆ?)

AGNIESZKA RUTKOWSKA-SAGATA,
KATARZYNA WIERZBICKA-ZIEMBICKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka francuskiego na III etapie edukacyjnym w szkole branżowej II stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Witkowska Elżbieta

Recenzja merytoryczna – Hanna Łaskowska

Agnieszka Dołęga

Katarzyna Szczepkowska-Szczeńiak

Agnieszka Ratajczak-Mucharska

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

À quoi sert être jeune? (Do czego służy młodość?)

Klasa / czas trwania zajęć

klasa III, 2x45 min

Cele

Komunikacyjne: Uczeń rozumie dość krótki tekst nt. okresu dojrzewania i życia miłosnego nastolatków, potrafi znaleźć w nim wybrane informacje oraz wyrazić swoją opinię na poruszony w nim temat.

Leksykalne: Uczeń rozumie słownictwo związane z życiem w parze, uczuciami, partnerstwem, okresem szkolnym, dojrzewaniem etc. i potrafi się nim posłużyć; rozumie i słownictwo z opracowywanego tekstu i potrafi się nim posłużyć.

Gramatyczne: Uczeń rozpoznaje strukturę służącą do podkreślania ilości lub jakości, np. *tylę rzeczy do zrobienia, jest taką młoda* etc. i potrafi się nią posłużyć.

Fonetyczne/ortograficzne: Uczeń utrwała i integruje już znane zasady poprawnej ortografii.

Interdyscyplinarne/Kulturowe: Uczeń dostrzega podobieństwa między życiem i dylematami polskich i francuskich nastolatków.

Wychowawcze: Uczeń przejawia refleksję na temat okresu, w którym się znajduje i własnych celów.

Metody/Techniki/Formy pracy

opis wybranych materiałów internetowych, zadanie „prawda/fałsz”, dyskusja.

Środki dydaktyczne

tablica, fragment (wstęp i trzy pierwsze akapity) artykułu internetowego nt. dojrzewania i miłości w okresie nastoletnim, np. https://www.reussirmavie.net/Ados-Faut-il-forcement-etre-en-couple_a2556.html [dostęp w dn. 17.07.2019] okrojony do potrzeb dydaktycznych, zadanie na rozumienie tekstu czytanego.

Opis przebiegu zajęć

Czynności wstępne i rozpoczęcie lekcji:

Nauczyciel sprawdza listę obecności i wita się z uczniami, pytając o ich samopoczucie.

Wprowadzenie do tematu: Nauczyciel pokazuje uczniom artykuł, prosząc ich o przeczytanie wyłącznie jego tytułu i odgadnięcie jego zawartości. Zadaje im tytułowe pytanie i prowokuje rozmowę, wprowadzając niezbędne słownictwo i zapisując je na tablicy (porozumiewanie się w j. obcych).

Pierwsza lektura dokumentu: Nauczyciel prosi uczniów o przeczytanie tekstu i weryfikację swoich hipotez co do jego zawartości. Wspólnie z uczniami komentuje ich domysły.

Druga lektura dokumentu: Nauczyciel rozdaje uczniom kartki z testem wielokrotnego wyboru, prosząc ich o ponowne przeczytanie dokumentu i zaznaczenie prawidłowych odpowiedzi. Na końcu sprawdza odpowiedzi uczniów, prosząc o uzasadnienie.

Konceptualizacja: Nauczyciel wyjaśnia niejasne wyrażenia z tekstu i zapisuje je na tablicy wraz z synonimami/definicjami. Zwraca uwagę uczniów na zdania, w których autor podkreśla cechy lub ilość niektórych elementów. Pomaga uczniom w sformułowaniu reguły i podaje kilka innych przykładów, o to samo prosząc uczniów.

Utrwalenie słownictwa i struktur gramatycznych: Nauczyciel prosi uczniów o to, by przez 30 sekund uważnie popatrzyli w swoje notatki (ściera lub zastania notatki na tablicy). Następnie rozdaje im kartki z ćwiczeniami leksykalnymi ze słownictwem z tekstu, m.in. ćwiczenie na dopasowanie wyrazów do ich definicji lub tekst z lukami, które uczniowie muszą uzupełnić odpowiednimi wyrazami z listy. Uczniowie mogą pracować w parach. Po wykonaniu przez nich ćwiczenia nauczyciel sprawdza odpowiedzi. Wygrywa para/uczeń, który najszybciej i najskuteczniej zapamiętał opracowywane słownictwo i najszybciej wykonał ćwiczenie. Następnie nauczyciel zadaje uczniom serię pytań o to, czy zgadzają się z autorem tekstu, oraz o to, z jakimi dylematami mierzą się współcześni nastolatki, do czego potrzebny jest okres dojrzewania etc. (porozumiewanie się w j. obcych). W razie potrzeby uzupełnia zasób słownictwa uczniów.

Podsumowanie

Nauczyciel podaje kolejne słowa, prosząc uczniów o wyjaśnienie ich po francusku lub podanie synonimu.

Zakończenie lekcji

Praca domowa: uczniowie mają przygotować krótką wypowiedź ustną będącą odpowiedzią na pytanie, czy zgadzają się z autorem artykułu, oraz ją uzasadnić (porozumiewanie się w j. obcych).

Komentarz metodyczny

Ławki ustawione są w półkole. Uczniowie o SPE siedzą bliżej nauczyciela. Praca domowa, będąca formą ewaluacji zajęć, oceniana jest opisowo w formie informacji zwrotnej podanej przez nauczyciela. Kryteria jej oceny to: poprawność językowa, postępy ucznia oraz staranność przygotowania. Forma pracy domowej może zostać zmodyfikowana w przypadku ucznia o SPE, o ile jest taka potrzeba. Uczniowie o SPE w razie potrzeby powinni mieć także możliwość pracy na lekcji w dostosowanej

do ich możliwości formie i materiałach (np. uczniom niedowidzącym nauczyciel może na głos przeczytać tekst). Kluczowe w indywidualizacji materiałów, form pracy i kryteriów oceny powinny być zalecenia poradni psychologiczno-pedagogicznej i/ lub psychologa/pedagoga szkolnego. Uczniowie zdolniejsi powinni przygotować nieco dłuższą wypowiedź, z użyciem dodatkowego, podanego im przez nauczyciela, słownictwa. Ponieważ zasugerowany powyżej artykuł może być leksykalnie zbyt trudny dla niektórych grup uczniów, nauczyciel powinien dostosować wybrany na zajęcia fragment do potrzeb dydaktycznych, np. uprościć niektóre wyrażenia lub struktury albo usunąć niektóre zdania.